

[Hans Pinstrup.]

Skattebyrde, der alene for Ejendomsskat-terne er 3 Gange saa stor som i 1914. Kapitaliserer man det Beløb, der udskrives alene i Grundskyldsskat til Amt og Sognekommuner, svarer det til en Gældsbyrde paa mellem 1 200 og 1 300 Mill. Kr. Sammenligner man dette Tal med samtlige Kreditforeningers Restgæld, der er opgjort til ca. 1 957 Mill. Kr., viser dette, hvilken kolossal Byrde paa Landbrugserhvervet man her fortsat opretholder, og hvorved man modvirker det, man skulde naa: Ligevægt mellem Landbrugshjemmenes Indtægter og Udgifter, saadan at den Lovgivning, vi her behandler, kunde undværes. Resultatet af dette Misforhold gennem en lang Aarrække har været Landbrugshjemmenes Forarmelse, Flugt fra Land til By og Nødvendigheden af denne Lovgivning, som vi desværre er nødt til at fortsætte med foreløbig.

Formanden: Det ærede Medlem anførte i sine Bemærkninger for et Øjeblik siden, at den foregaaende Taler havde benyttet Udtrykket „Sludder“. Det maa bero paa en Misforstaaelse fra den ærede sidste Talers Side. Hvis han havde Ret, vilde jeg straks have været ved Siden af den foregaaende Taler og paataalt Bemærkningen som ganske upassende.

Aage Fogh: Naar man hører den Diskussion, der føres, og de Indlæg, der er fremkommet fra de ærede Medlemmer Hr. Hans Pinstrup og Hr. J. S. Foget, faar man det Indtryk, at de ærede Medlemmer ikke er klar over, at der er sket et og andet ude i Verden, som har bragt den danske Produktion overordentlige Vanskeligheder; men det er dog formentlig ingen Hemmelighed for de Herrer, at en af dem, som i Øjeblikket er toneangivende i Europas store Lande, som Deviser har udkastet den Sentens, at nu er det vigtigere med Smør end med Kanoner. (*Afbrydelse:* Det er omvendt). Ja, undskyld, men vi forstaar hinanden alligevel. Saa længe den Opfattelse raader i Europa, kan det ikke være en Hemmelighed for nogen, at Danmark, hvis Struktur væsentligt er bygget paa Landbrugsproduktionen, vil være i Vanskeligheder. Vanskelighederne kommer udefra. Det er for at afværge dem, vi gennem en Aarrække har gennemført de Love, som har haft til Formaal at hæve Priserne.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup og det ærede Medlem Hr. J. S. Foget siger, at nu er Kødpriserne 35 Øre, medens de før var 55 Øre, vil jeg gerne sige, at jeg

som Kontrolør paa Eksportmarkedet har haft Lejlighed til hver Uge at kontrolere Priserne paa de Dyr, der eksporteres fra det sjællandske Marked, og de, der gaar til Eksport til 37 Øre, kan nemt tælles; de fleste Kreaturer koster til Eksport 45, 49 og 50 Øre, unge Dyr 65 Øre pr. kg eller mellem 60 og 65 Øre. Hvor de ærede Medlemmer har det Gennemsnitstal fra, skal jeg ikke blande mig i. Men saadan som jeg har sagt, ligger Forholdene i Praksis.

Med Hensyn til Kornloven har det formentlig aldrig været nogen Hemmelighed, at den nok blev gennemført af valutamæssige Grunde, men at dens Virkninger uvægerligt vilde blive, at den vilde gavne det store Landbrug, hvorfor man gennem Puljen vilde holde det mindre Landbrug skadesløst; men at de, der staar udenfor, vil komme til at betale, det har jeg ikke lagt Skjul paa, og der er ikke noget nyt eller sensationelt i, at jeg har fremhævet det her.

Endelig vil jeg til Slut understrege saa kraftigt som muligt, at det eneste Grundlag, vi har til nu, og som vi har i Dag, for Bedømmelse af Landbrugets Stilling, er den officielt udregnede Forrentningsprocent, som ganske vist hviler paa et svagt Grundlag — det var ønskeligt, om det blev stærkere —, men det er, som sagt, det eneste Grundlag, vi har haft indtil nu. Og denne Forrentningsprocent viser tydeligt og uomtvisteligt, at der har været Fremgang i Landbruget fra 1931 til 1935. Vi ønsker denne fortsat, og det har vi paakaldt Medarbejderskab til.

J. S. Foget: Jeg plejer ikke at inklude mig i en ret stor Polemik med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, men naar det ærede Medlem nu stiller sig paa Regeringens Side, maa jeg sige, at den Kendsgerning skal i hvert Fald konstateres.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen udtalte, at Landbrugspriserne bestemte Regeringen jo ikke. Jo, det er netop det, Regeringen bestemmer. Regeringen bestemmer gennem Valutakursen nøjagtig, hvad Landbruget skal have for de Varer, det eksporterer, og det er ca. 80 pCt. af de Varer, Landbruget frembringer, der eksporteres. Som Følge heraf er det dem, der i Virkeligheden bestemmer Prisen ogsaa paa Hjemmemarkedet, og derfor er det Regeringen, der bestemmer, hvad Landbruget faar for sine Varer.

Det ærede Medlem sagde, at man nu kunde producere mere end før Krigen. Ja, i visse Henseender kan man; men i Almindelighed er det ikke stort mere, fordi man simpelt hen ikke kan finde tilstrække-